

Prvá kapitola

Auto sa konečne pohlo. Lucka si oprela hlavu o okno. Poslednýkrát sa obzrela za domovom. Vlastne, už to nebol jej domov. O chvíľu príde iná rodina, s podobnou sťahovacou dodávkou, aká sa práve vlečie po ceste pred nimi. Potlačila slzy a zbadala dve mačky zo susedstva Ryšku a Mišku. Buchot a treskot sťahovaného nábytku ich sí-

ce vyplašil, no teraz už opäť pokojne sedeli na svojom oblúbenom miestečku, na múriku medzi záhradami. Rady sa vyhrievajú na slniečku a Lucka sa s nimi veľmi veľa hrávala, akoby patrili jej. Vždy túžila po vlastnom mačiatku. Už dávno sa s tým zdôverila mame, ale tá ju zakaždým odbila s tým, že vlastné mačiatko bude mať, až keď vyrastie.

Mačky za nimi zvedavo hľadeli. Lucka pootvorila okno a zamávala im na rozlúčku. Ryška zamňaukala a vzápätí zoskočila z múrika. Lucka si nešťastne vzdychla. Neuveriteľné, už ich nikdy neuvidí. Auto zabočilo do vedľajšej ulice a mačky zmizli z dohľadu.

„Kedy tam už budeme?“ spýtal sa Adam a na chvíľu si vybral z uší slúchadlá.

„Onedlho,“ odvetila mama. „Dúfam, že už napoludnie.“

„Skvelé! Cesta do nášho nového domova!“ dodal otec nadšene.

Lucka opäť vzdychla a mlčala ďalej. Pevnejšie stisla Pásika, svojho plyšového kocúra. Domova už niet. Ten nový bude

určite hrozný. Nikdy sa tam nebude cítiť ako doma.

Počas celej cesty nepovedala ani slovo. Hľadela z okna a bolo jej zle. Vraj nový dom. A nová škola. Žiadni priatelia! Už teraz jej chýbala Janka, jej najlepšia kamarátka. Práve teraz má telesnú. *Aj ja jej tak chýbam?* uvažovala Lucka.

„Už sme takmer na mieste,“ povedala mama veselo a vytrhla Lucku zo spomienok na kamarátku, ako spolu hrajú futbal.

„Pozri, Lucka, toto je naša ulica! Nie je tu krásne?“

Lucka odvrkla niečo nezrozumiteľné. Áno, je tu pekne. Upravené záhrady a prívetivo pôsobiace domy. Ale tu nie je doma.

„Pozrite, sťahovacia služba už dorazila. Pustime sa do vybal'ovania. Nie ste zvedaví na svoje nové izby?“ zavelil otec, ktorý

bol takmer vo vytržení, čo nemal príliš vo zvyku.

Luckina nová izba bola obrovská, oveľa priestrannejšia ako jej bývalá detská, ako spokojne podotkla mama. „Rozmysli si, aké chceš farby na steny,“ povedala mama a položila škatuľu s hračkami na zem. „Čo povieš napríklad na fialovú?“

Lucka sa posadila na posteľ, ktorú sem pred chvíľou priniesli, a rozhliadla sa po izbe. V ruke zvierala Pásika. Chcela byť šťastná, ale to nebolo také ľahké.

Celý víkend vybaľovali a upratovali. Lucka sa cítila odstrčená nabok, pretože mama aj ocko boli celí natešení z nového do-